4. Wixerkaar ja wihma sündimine. —

Wixerkaar tõmmata merest hallikatest ja järvest. Sest wett üleje, kust wihm sünnida; juhtub isegi inimene wixerkaari otsa alla, saada weega üle nõudata, siis jääda sõrm kõmeraks. (See mõnis kaa, nüüd, pääwa, tähtede ja wälgu kohta ja on wististe wana aja uurijate täielises näpunäites, et wanad Eestlased laoduse ainustajad olnud.) Kaa ei tahitud kaua ünnisilmi wixerkaari peale wahtida, siis pidada wixerkaar üleese tõmmama. Olla wixerkaar taewas näha, pidada ikka wihma tulema; tähendada seega saju edasi nõstmist. — (Wixerkaar on tähenes ja mõrgines et enam wee uputust ei tulle. Praegusis suuri wee uputusi tähele panematta jätles, jääs see küsimine üle: Kuidas oks ta pidanud enne kaa olema, sest mõnelem eli loodud, kuhu pärast enam mõõgi pole järele aidatud; pidi ja enne weeuputust see sama loodusse seadus walitsema j. n. e.!)

5. Müristamine.

Taewas olla üks suur wanner, kellel palju tuleised kohuse eest olla; wanni peale laahitanse kiwisi, mille mürtsud maha kuuluda, — sest kiwid olla wäga suured. — Sinest rabatud inimestele olla juba maapeal näite tapetud, sega näis üks awalik Jumala kohtu läistmine. Näitusens räägib rahwa suu kohtu jühtumist:

Wõs naine warastanud hõõra jaluti-rauda ära. Uputetud, kuit naine solanud, ütleses: „Kui ma sera olen teinud, lõõgu mind pikkne maha!“

Seitse ajal läinud pikse piler üleje; nõusel määrata ahastus. Nõstub pea wajuto. Hõõkõõta õõma. Lastud pikne naise laste seenele suruus lõõnud, kõrad lepsed wigata jäänud. Naine tunnistanud oma süü. —

Kuningal olnud ainus poeg. Targad nõustanud ette: Pikne saada selle maha lõõma. Kuningas sõitanud kõra kiwi seltsi, kuhu poeg pidanud siise minema, kui müristamist kuulda olnud. Poeg palunud ijalt luka, läinud wäljale suure kiwi ääre, jäänud järele, kuna „pisse noal“ seltsi pihuss ja purusse lõõnud. —

Rõõgitanse praegugi pisse noolest: See olla üks kõra kiwi, mis nõik pihuss ja purusse pesta, olla sile ja ümmarguse-lai. (Rõõgiwõrm, kuit sesnut onam poisnud.) Ta olla sõgaral maa peal siisse suura, sest tulla ta seitse aasta pärast pinnale, kust siis inimesed teda leida. Tinnet sest kohtadest ära leida, kuhu pikne sisse lõõnud. Ei juhtuda aga seitsmendimal aastal inimest sinna, siis mõõ ta jälle maa sisse tagasi. (Leitud kiwid kõrwadele mõned meteor-kiwid olla?) —

Tõnse tuud weega kuututella olla ajata raua. — ainult räägis püm kuututella teda. — — —

6. Kuu poole ei tahitud püssi pau wett maha raputata, siis pidada sõrr muutse saia sarwilisi plekki tõis lõõma. —

7. Soas ei tahitud wiliistetta, siis pidada tuba põlema minema. —

8. Kui ränndawad linnud: kured, hanesid, luigesid sügisel soojale maale lenndades, mõõ. lasti lenndawad saada maad, — lenndawad naad aga kõrguset —, saada sügisel talew tulema. —

9. Üks aewas tähendada, et inimesi mõlle wale on kuna nähe aewase (aewastamise) järele mõte alati läide minna. —

10. Rehapullexe ei tahitud ülespidi jätta, sest: need paluda wihma. — (№ 19.)